

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
BÀI 186 - Sự phản Chúa của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.

Ma-thi-ơ 26:14-16: Bấy giờ có một người trong mười hai sứ đồ, tên là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, đến tìm các thầy tế lễ cả, mà nói rằng: Các thầy bằng lòng trả cho tôi bao nhiêu đặng tôi sẽ nộp người cho? Họ bèn trả cho nó ba chục bạc. Từ lúc đó, nó tìm dịp tiện để nộp Đức Chúa Jêsus.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁴Then ^{G5119}one ^{G1520}of the twelve ^{G1427}, called ^{G3004}Judas ^{G2455}Iscariot ^{G2469}, went ^{G4198}unto the chief ^{G749}priests ^{G749}, ¹⁵And said ^{G2036}unto them, What ^{G5101}will ^{G2309}ye give ^{G1325}me, and I will deliver ^{G3860}him unto you? And they covenanted ^{G2476}with him for thirty ^{G5144}pieces of silver ^{G694}. ¹⁶And from that time ^{G5119}he sought ^{G2212}opportunity ^{G2120}to betray ^{G3860}him.

Tên của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt mang ý nghĩa là một người đàn ông ở thành Ê-ri-giốt thuộc xứ Mô-áp (A-mốt 2:2) và Ích-ca-ri-ốt là họ của người mang trên Giu-đa này và trong ý nghĩa phiên âm bằng tiếng La-tinh, Ích-ca-ri-ốt có nghĩa là “*kẻ ám sát*”.

Trong tất cả mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh, không có điều gì là tình cờ hoặc ngẫu nhiên, nhưng hết thảy đều được Đức Chúa Trời ấn định cho được chép xuống, hầu cho ứng nghiệm những sự mà Ngài đã định từ trước khi sáng thế cho kế hoạch cứu chuộc loài người của Ngài.

Khi Đức Chúa Trời quyết định đưa Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ vào thế gian này để thi hành sự cứu chuộc loài người, Ngài đã biết trước rằng, người ta sẽ không yêu mến Con một Ngài và người ta sẽ không kết bạn với Con một Ngài, vì từ những người giữ chức thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đến dân Y-sơ-ra-ên sống trong xứ Ca-na-an và ngay cả những người Giu-đa sống trong thành Giê-ru-sa-lem cũng đã không tôn trọng Danh Đức Giê-hô-va và người ta cũng không để ý đến Giao-ước của Ngài, vì thế cho nên người ta đã không nhận biết được những sự tốt lành mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã sửa soạn sẵn cho linh hồn của họ và những kẻ phản bội lại Con một của Đức Chúa Trời cũng là kẻ phản bội lại Giao-ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Kẻ mang tên Giu-đa Ích-ca-ri-ốt này không phải là kẻ duy nhất phản bội Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng nó là kẻ đại diện cho những người mang danh là người tin Chúa, mang danh là kẻ thờ phượng Chúa nhưng lại bán Chúa dưới nhiều hình thức khác nhau.

Chúng ta hãy xem Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán gì về sự phản bội này.

Vào năm 1010 B.C, khi Đa-vít lên làm vua dân Giu-đa và đến năm 1003, Đa-vít làm vua cả hai nhà Giu-đa và nhà Y-sơ-ra-ên và trong thời gian làm vua cai trị hai nhà Giu-đa và Y-sơ-ra-ên, vua Đa-vít đã nói tiên tri về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, mà chính vua Đa-vít là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng chặn chiên lớn của Y-sơ-ra-ên, sẽ bị người ta ganh ghét và phản bội.

Thi-Thiên 41:1-13: **Phước cho người nào đoái đến kẻ khốn cùng! Trong ngày tai họa Đức Giê-hô-va sẽ giải cứu người. Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ người, bảo tồn mạng sống người: Người sẽ được phước trên đất, Và Ngài chắc không phớt người cho ý muốn của kẻ thù nghịch người. Đức Giê-hô-va sẽ nâng đỡ người tại trên giường rũ liệt; Trong khi người đau bệnh, Chúa sẽ cải dọn cả giường người. Tôi đã nói: Đức Giê-hô-va ôi! xin thương xót tôi, chữa lành linh hồn tôi, vì tôi đã phạm tội cùng Ngài. Những kẻ thù nghịch tôi chúc tôi điều ác, mà rằng: Nó sẽ chết chừng nào? Danh nó sẽ diệt khi nào? Nếu có người đến thăm tôi, bèn nói những lời dối trá; lòng nó chứa cho nó gian ác; Rồi nó đi ra ngoài nói lại. Hết thảy những kẻ ghét tôi đều xầm xì nghịch tôi; Chúng nó toan mưu hại tôi: Một thứ bệnh ác dính đeo trên mình nó; Kia, bây giờ nó nằm rồi, ắt sẽ chẳng hề chỗi dậy nữa. Đến đối người bạn thân tôi, mà lòng tôi tin cậy, và đã ăn bánh tôi, cũng giơ gót lên nghịch cùng tôi. Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy thương xót tôi, và nâng đỡ tôi, thì tôi sẽ báo trả chúng nó. Nếu kẻ thù nghịch không thắng hơn tôi, nhờ đó tôi sẽ nhìn biết Chúa đẹp lòng tôi. Song, nhân vì sự thanh liêm tôi, Chúa nâng đỡ tôi, lập tôi đứng vững ở trước mặt Chúa đời đời. Đáng ngợi khen Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, từ trước vô cùng cho đến đời đời! A-men, A-men!**

Lời tiên tri này đã được ứng nghiệm về tên Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là một người trong số mười hai môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng hắn đã phản bội Chúa của mình, được chép trong sách Giảng.

Giăng 13:10-30: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ai đã tắm rồi, chỉ cần rửa chân, thì được sạch cả. Vả, các người đã được tinh sạch, nhưng chưa được tinh sạch đều. Vì Ngài đã biết ai sẽ phản Ngài; tại thế cho nên**

Ngài phán rằng: Các người chẳng phải hết thấy đều được tinh sạch. Sau khi đã rửa chân cho môn đồ, Ngài mặc áo lại; đoạn ngồi vào bàn mà phán rằng: Các người có hiểu điều ta đã làm cho các người chẳng? Các người gọi ta bằng Thầy bằng Chúa; các người nói phải, vì ta thật vậy. Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn cho nhau. Vì ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như ta đã làm cho các người. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, đây tớ chẳng lớn hơn chủ mình, sứ giả cũng chẳng lớn hơn kẻ sai mình. Ví bằng các người biết những sự này, thì có phúc, miễn là các người làm theo. Ta không nói về các người hết thấy, ta biết những kẻ ta đã lựa chọn; nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm: Người ăn bánh ta, dở gót nghịch cùng ta. Hiện bây giờ, ta nói điều này cùng các người trước việc chưa xảy đến; để khi việc xảy đến rồi, các người sẽ tin ta là Đấng đó. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai tiếp người mà ta đã sai, tức là tiếp ta; hễ ai tiếp ta, tức là tiếp Đấng đã sai ta đến. Khi Đức Chúa Jêsus đã phán như vậy rồi, thì tâm thần Ngài bối rối, bèn tỏ ra rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, một người trong các người sẽ phản ta. Các môn đồ ngó nhau, không biết Ngài nói về ai đó. Vả, có một môn đồ dựa vào ngực Đức Chúa Jêsus, tức là người mà Ngài yêu. Si-môn Phi-e-rơ ra dấu cho người đó rằng: Hãy nói cho chúng ta biết thầy phán về ai. Vậy, người nghiêng mình trên ngực Đức Chúa Jêsus, hỏi rằng: Lạy Chúa, ấy là ai? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ấy là kẻ mà ta trao cho miếng bánh ta sẽ nhúng đây. Đoạn, Ngài nhúng một miếng, rồi lấy cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai của Si-môn. Liền khi Giu-đa đã lấy miếng bánh, thì quỷ Sa-tan vào lòng người. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng người rằng: Sự người làm hãy làm mau đi. Nhưng các người ngồi đồng bàn đó chẳng ai hiểu vì sao Ngài phán cùng người như vậy. Có kẻ tưởng rằng tại Giu-đa có túi bạc, nên Đức Chúa Jêsus biểu người: Hãy mua đồ chúng ta cần dùng về kỳ lễ; hay là: Hãy bố thí cho kẻ nghèo. Còn Giu-đa, khi lãnh lấy miếng bánh rồi, liền đi ra. Khi ấy đã tối.

Trong thế gian đã có nhiều kẻ thắc mắc rằng, tại sao Chúa Jêsus lại nói với Giu-đa Ích-ca-ri-ốt như vậy, không lẽ Chúa Jêsus phải nhờ tay của kẻ phản bội này để kế hoạch của Ngài được hoàn thành hay sao?

Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời và Ngài là Đấng đã tạo nên muôn vật theo ý của Giê-hô-va Đức Chúa Trời và Ngài là Đấng biết rõ các tạo vật của Ngài, nhưng không phải vì thế mà các tạo vật cũng nhận biết Ngài như Ngài đã nhận biết các tạo vật. Đức Chúa Jêsus biết rõ lòng dạ của loài người và Ngài biết rõ những sự toan tính của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng như hết thấy loài người đã vì tội lỗi của A-đam trước nhất mà bị bán cho tội lỗi và mọi người sống trong thế gian này đều có khả năng phản bội Chúa mình, nếu như người ta không nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên chính Chúa Jêsus cũng đã cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt một cơ hội để hấn nhận được giải cứu linh hồn ra khỏi quyền lực của tội lỗi, hầu cho cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt cũng như mọi người khác đều trong thế gian này sẽ được trở nên môn đồ Ngài. Đức Chúa Trời đã ban cho các tạo vật quyền tự do chọn cho mình con đường mình muốn và trong khi họ bước theo Chúa Jêsus, chính thái độ của mỗi người đối với các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã giảng dạy đó sẽ được thay đổi tấm lòng, tùy theo ý muốn của mỗi người trước tình yêu của Đức Chúa Jêsus Christ.

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt này đã không để ý đến các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã rao giảng, mà hấn chỉ để ý đến những sự ham muốn của xác thịt mình, đó là sự tham lam tiền bạc của hấn, vì thế cho nên các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã rao giảng đó đã không giải cứu được Giu-đa Ích-ca-ri-ốt ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, cho đến phút cuối cùng, khi Đức Chúa Jêsus thấy Giu-đa Ích-ca-ri-ốt không còn có thể nhận được sự giải cứu bởi quyền phép của Lời Ngài nữa, thì bấy giờ Chúa Jêsus mới phán với Giu-đa Ích-ca-ri-ốt rằng: **Sự người làm hãy làm mau đi.** Trong thực tế, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã bị mê muội bởi những miếng bạc trong kế hoạch bán Chúa của hấn, nên hấn không hề nghi ngờ gì về sự biết trước của Chúa Jêsus, nhưng theo bản năng của xác thịt đã bị ma quỷ cầm buộc mà hấn liền đi, như Lời Chúa đã chép rằng: **Liền khi Giu-đa đã lấy miếng bánh, thì quỷ Sa-tan vào lòng người.** Ma quỷ đã rình đợi Giu-đa Ích-ca-ri-ốt làm công cụ cho hấn, nên cả ma quỷ và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đều không hề mảy may nhận biết rằng, Đức Chúa Jêsus đã biết rõ tất cả những sự toan tính của chúng, mà nếu Chúa Jêsus đã biết trước mọi sự toan tính của chúng và Ngài phó những sự đó cho chúng làm, thì chắc hấn Đức Chúa Jêsus đã cầm phần thắng trong tay Ngài.

Trong đời tiên tri A-mốt (760 B.C. -750 B.C) Đức Giê-hô-va đã phán rằng, Ngài sẽ phán xét dân Mô-áp và thành Kê-ri-giốt (*Kerioth - Ích-ca-ri-ốt*) thuộc xứ Mô-áp về tội lỗi của nó, liên quan đến sự phản bội của

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.

A-mốt 2:1-6: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Bởi cớ tội ác của Mô-áp đến gấp ba gấp bốn lần, nên ta không xây bỏ án phạt khỏi nó; vì nó đã đốt hài cốt của vua Ê-đôm dâng làm ra vôi. Ta sẽ sai lửa đến trên Mô-áp, nó sẽ thiêu nuốt đền đài của Kê-ri-giốt. Mô-áp sẽ chết trong sự ồn ào, giữa tiếng kêu, khi tiếng kèn thổi. Ta sẽ dứt quan xét khỏi giữa nó, và giết hết thầy các quan trưởng nó với nó, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Bởi cớ tội ác của Giu-đa đến gấp ba gấp bốn lần, nên ta không xây bỏ án phạt khỏi nó; vì chúng nó đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va và không vâng theo lệ luật Ngài, những sự giả dối mà tổ phụ chúng nó đã theo, làm lầm lạc chúng nó. Ta sẽ sai lửa đến trên Giu-đa, nó sẽ thiêu nuốt những đền đài của Giê-ru-sa-lem. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Bởi cớ tội ác của Y-sơ-ra-ên đến gấp ba gấp bốn lần, nên ta không xây bỏ án phạt khỏi nó; vì chúng nó đã bán người công bình lấy bạc, bán kẻ nghèo lấy một đôi dép.

Căn cứ theo Lời phán của Đức Giê-hô-va thì ấy không phải chỉ nói đến một người như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã bán người công bình lấy bạc, mà là trong hàng ngũ những người vốn được gọi là dân sự của Đức Giê-hô-va cùng những người giữ chức vụ rao giảng Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên, đều có những kẻ mang trong lòng mình những sự toan tính phản bội Chúa mình và phản bội những người lân cận mình, như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã làm vậy.

Trong đời tiên tri Ê-sai (740 B.C. - 681 B.C.) Đức Giê-hô-va đã cảnh báo dân Y-sơ-ra-ên cũng như hết loài người trên đất này về sự cứng lòng của họ đối với sự hiện diện của Con m ột Ngài ở trên đất này.

Ê-sai 53:1-12: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thầy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cầm ở trước mặt kẻ hốt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cắt lấy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì cớ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tôi tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Chúng ta hãy xem Lời Đức Chúa Trời tả về ảnh tượng của Đức Chúa Jêsus Christ đẹp như thế nào.

Nhã-ca 5:9-16: Hỡi người xinh đẹp hơn hết trong các người nữ, lương nhân của chị có gì hơn lương nhân khác? Lương nhân của chị có gì hơn lương nhân khác? Mà chị ép nài chúng tôi dường ấy? Lương nhân tôi trắng và đỏ, đẽ nhất trong muôn người. Đầu người bằng vàng thật ròng; Lọn tóc người quăn, và đen như quạ. Mắt người như chim bồ câu gần suối nước, tắm sạch trong sữa, được nhận khảm kỹ càng. Gò má người như vương đất hương hoa, tựa khóm cỏ thơm ngát; Môi người tỹ như hoa huệ ướm chảy một dước ròng. Tay người như ống tròn vàng có nhận huỳnh ngọc; Thân mình người khác nào ngà bóng láng cần ngọc xanh. Hai chân người giống trụ cẩm thạch trắng, để trên tảng vàng ròng; Tượng

mạo người tựa như núi Li-ban, xinh tốt như cây hương nam, miệng người rất êm dịu; Thật, toàn thể cách người đáng yêu đương. Hỡi các con gái Giê-ru-sa-lem, lương nhân tôi như vậy, bạn tình tôi đường ấy!

Mặc dù Kinh-Thánh đã chép về hình ảnh Con một của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ là đẹp nhất muôn người, thế nhưng Lời Chúa đã chép đây là nói về thái độ của loài người xác thịt khi họ nhìn vào Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, đó là họ đã không dân sự tôn trọng cho Lời Đức Chúa Trời.

Ngay trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã thông qua Môi-se mà cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho tất cả loài người rằng, người ta không được phép thêm vào hay là bớt đi một dù là một chấm hay là một nét trong Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Phục truyền luật lệ ký 4:1-10: **Hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy nghe những mạng lệnh và luật lệ mà ta dạy các ngươi; hãy làm theo, để các ngươi được sống và vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi ban cho các ngươi nhận được. Các ngươi chớ thêm chi và đừng bớt chi về điều ta truyền cho, để giữ theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi mà ta đã truyền. Nhân dịp của Ba-anh-Phê-o, mắt các ngươi đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Phê-o. Còn các ngươi, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thảy còn sống. Này đây, ta đã dạy các ngươi những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các ngươi làm theo ở giữa xứ mình sẽ vào dâng nhận lấy. Vậy, các ngươi phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các ngươi trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Vả chăng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các ngươi chẳng? Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lìa khỏi lòng người: phải dạy cho các con và cháu người. Hãy nhớ ngày người chầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người tại Hô-rếp, khi Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hãy nhóm hiệp dân sự để ta khiến chúng nghe lời ta, hầu cho tập kính sợ ta đang lúc họ còn sống nơi thế thượng, và dạy lời đó cho con cái mình.**

Châm ngôn 30:5-6: **Các lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyện: Ngài là cái thuẫn đỡ cho người nường cậy nơi Ngài. Chớ thêm chi vào các lời Ngài. E Ngài quả trách người, và người bị cầm nói dối chẳng.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 5 trên như sau: ⁵Every^{H3605} word^{H565} of God^{H433} is pure^{H6884}: he is a shield^{H4043} unto them that put their trust^{H2620} in him. ⁶Add^{H3254} thou not unto his words^{H1697}, lest^{H6435} he reprove^{H3198} thee, and thou be found a liar^{H376-H3576}.

Có nghĩa là: *Mỗi Lời của Đức Chúa Trời đều đã được tinh chế (tinh khiết, tinh luyện, luyện lọc trong lửa), Ngài là cái khiên (sự che chở) cho những ai đặt sự tin cậy mình nơi Ngài. Người chớ thêm chi vào trong Lời của Ngài, e Ngài quả trách (khiển trách) người và người sẽ bị cầm là kẻ nói dối chẳng.*

Mặc dù dân Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-hô-va cảnh cáo, nhưng những người dạy luật trong dân Y-sơ-ra-ên đã không tôn trọng các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, thay vào đó là họ thay đổi ý nghĩa Lời của Đức Chúa Trời theo ý riêng mình và họ đã khiến cho đường lối của Đức Giê-hô-va không còn được nguyên vẹn như lúc ban đầu nữa, vì thế cho nên dân sự của Đức Chúa Trời đã không nhận được sự giải cứu bởi quyền phép của Lời Đức Chúa Trời.

Các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã vì sự tham lợi dơ bẩn mà khiến cho Lời của Đức Chúa Trời ra sự hư không và ngay cả trong thời kỳ sau rốt này, nhiều tổ chức tự xưng mình là hệ phái này hệ phái kia để rao giảng Tin-Lành, cũng vi phạm mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, khi người ta chuyển dịch Kinh-Thánh và tự tạo nên các tín lý cho riêng họ và dạy người ta làm sai, không đúng với nguyên bản Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh mà Đức Giê-hô-va đã ban cho loài người qua Môi-se, cùng các bản dịch sau này của các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ cũng bị người ta cố ý giảng giải sai ý nghĩa thật của Lời Chúa, khiến cho những người tin Chúa trong thời kỳ sau rốt này không tôn trọng các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Giê-hô-va, cũng như hiểu sai ý nghĩa của các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy.

Ê-xê-chi-ên 13:1-23: Có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy: Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng các tiên tri của Y-sơ-ra-ên, là những kẻ đang nói tiên tri, và hãy bảo cho những kẻ nói tiên tri bởi lòng riêng mình rằng: Hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho những tiên tri đại dốt, theo thần riêng mình, mà chưa từng thấy gì cả. Hỡi Y-sơ-ra-ên, các tiên tri người cũng như những con cáo trong chốn hoang vu! Các người chưa lên nơi phá tan, và không xây tường cho nhà Y-sơ-ra-ên, đứng vững trong cơn chiến trận nơi ngày Đức Giê-hô-va. Chúng nó đã thấy sự phỉnh phờ, và sự bói khoa giả dối. Chúng nó nói rằng: Đức Giê-hô-va phán, (song Đức Giê-hô-va đã không sai chúng nó), và chúng nó khiến người ta mong cho lời mình được ứng nghiệm. Khi ta chưa từng phán, mà các người nói rằng: Đức Giê-hô-va có phán, vậy các người há chẳng thấy sự hiện thấy phỉnh phờ và nói sự bói khoa giả dối, hay sao? Vậy nên, Chúa Giê-hô-va có phán như vậy: Vì các người nói những lời giả dối, thấy những sự phỉnh phờ, nầy, ta nghịch cùng các người, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Tay ta sẽ nghịch cùng những tiên tri thấy sự hiện thấy phỉnh phờ, bói những sự giả dối. Chúng nó sẽ không dự vào hội bàn dân ta nữa, không được ghi vào sổ nhà Y-sơ-ra-ên nữa, và không vào trong đất của Y-sơ-ra-ên; các người sẽ biết ta là Chúa Giê-hô-va. Thật vậy, bởi chúng nó lừa dối dân ta mà rằng: Bình an; mà chẳng có bình an chi hết. Khi có ai xây tường, nầy, chúng nó trét vôi chưa sùi bọt lên! Hãy nói cùng những kẻ trét vôi chưa sùi bọt rằng tường ấy sẽ xiêu đổ. Mưa to sẽ xảy đến. Hỡi mưa đá lớn, bay sẽ sa xuống; và gió bão sẽ xé rách nó. Nầy, khi tường sụp xuống, người ta há chẳng nói cùng các người rằng: Chớ nào vôi mà các người đã trét trên tường ở đâu? Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ nhân giận khiến gió bão xé rách nó; ta sẽ nhân cơn thanh nộ sai mưa dầm đến, và nhân sự tức giận sai mưa đá lớn phá diệt nó. Cũng vậy, ta sẽ dỡ cái tường mà các người đã trét vôi chưa sùi bọt, xô nó suốt đất, đến nỗi chân nền bày ra. Tường sẽ đổ, các người sẽ bị diệt giữa nó, và biết rằng ta là Đức Giê-hô-va. Ta sẽ làm trọn cơn giận nghịch cùng tường và kẻ trét vôi chưa sùi bọt như vậy: và ta sẽ nói cùng các người rằng: Tường chẳng còn nữa, kẻ trét vôi cũng vậy; tức là các tiên tri của Y-sơ-ra-ên nói tiên tri về Giê-ru-sa-lem, xem sự hiện thấy bình an cho thành ấy, mà không có bình an, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Hỡi con người, người khá xây mặt nghịch cùng các con gái của dân người, là những kẻ nói tiên tri bởi lòng riêng mình; và người khá nói tiên tri nghịch cùng chúng nó. Bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho những đàn bà vì mọi cùi tay may gối, và y theo tầm thước mà làm khăn cho đầu, để săn linh hồn. Ủa, kìa! các người muốn săn linh hồn dân ta, và giữ linh hồn nó để làm lợi cho mình hay sao? Các người vì mấy nhúm mạch nha, mấy miếng bánh mà làm nhục ta giữa dân ta, các người nói dối dân ta, là kẻ nghe lời dối trá các người, để mà giết những kẻ không đáng chết, cho sống những kẻ không đáng sống. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, ta ghét những cái gối của các người, vì bởi đó các người săn linh hồn như đánh bẫy chim; ta sẽ xé ra khỏi cánh tay các người, và thả linh hồn mà các người đã săn, như chim bay đi. Ta cũng sẽ xé khăn các người, cứu dân ta ra khỏi tay các người, chúng nó sẽ không ở trong tay các người để bị săn nữa; bấy giờ các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va. Vì các người lấy sự dối trá làm buồn lòng kẻ công bình mà ta chưa từng làm cho lo phiền, và các người làm mạnh tay kẻ dữ đang nó không xây bỏ đường xấu mình để được sống, vì có đó, các người sẽ không thấy sự hiện thấy thỉnh phờ, và không bói khoa nữa. Ta sẽ cứu dân ta thoát khỏi tay các người, và các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

Các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã chiều theo ý muốn của dân sự mà giảng dạy Lời Chúa theo ý của dân sự, mà việc may gối chiều theo kích thước của cái đầu người ta đó là bóng .Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jêsus Christ đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài và cũng là mạng lệnh cho Hội-Thánh thật của Ngài phải làm, đó là người ta phải tôn trọng Danh Đức Giê-hô-va và tôn cao Lời của Đức Chúa Trời cùng làm trọn theo ý muốn của Đức Giê-hô-va.

Ê-sai 5:11-25: Khốn thay cho kẻ dậy sớm đang tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bị bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên

thánh trong sự công bình. Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng dõng xe kéo tội lỗi; họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đặng pha các thức uống hay say; vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! Vậy nên, như lửa đốt gốc rạ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rồi họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân, và khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phùng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rung động: xác chết chúng nó như phân ngang ngựa giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra.

Công trình của tay Đức Giê-hô-va đó là việc Ngài đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của chính Ngài và thân thể xác thịt của loài người đã được Đức Giê-hô-va lấy bụi đất nắn nên hình người rất tinh xảo, nhưng tội lỗi của A-đam đã làm cho thân thể xác thịt của người ta bị đau đớn sửa phạt, dầu vậy Đức Giê-hô-va đã ban luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho loài người và thông qua chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, hầu cho dân sự của Đức Giê-hô-va sẽ nhờ sự được hiểu biết Luật pháp và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời mà họ sẽ được sự chữa lành, được phục hồi sự sống và được sự sống đời đời, y như miệng Đức Giê-hô-va đã phán:

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Thế nhưng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, cũng như rất nhiều người mang danh là người đứng giảng Tin-Lành trong thời kỳ sau rốt này đã không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời như đáng phải làm, nhưng họ lại tự tạo ra cho mình các bài giảng chiếu theo ý muốn của dân sự, mà Lời của Đức Giê-hô-va đã phán các bài giảng của bọn người đó là **có sức lực đặng pha các thức uống hay say;**

Họ tự tạo ra các chủ đề giạt gân, gây chú ý cho xác thịt của người ta như sự chữa lành, sự xúc dầu, về quyền năng, về đức tin, về ân điển, về phước hạnh nhưng lại bỏ qua nền tảng mà chính Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm cho vững lập, đó là Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời cùng dạy người ta phải hết lòng, hết ý, hết sức mà kính sợ Đức Chúa Trời.

Nhiều người tin Chúa trong thời kỳ sau rốt này đã không nhìn vào Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh nhưng họ lại nhìn vào môi miệng của những người đứng giảng, mà không phải do Đức Thánh-Linh chỉ định. Những người tin Chúa thuộc hạng người này có nhan nhản ở khắp mọi nơi và họ nghiên các đề tài giạt gân như đã nêu trên, dù tự tên của các đề tài đó không có gì sai, nhưng các đề tài đó giống như những sự quảng cáo hàng hoá chuyên nói về tác dụng thực thể mà lại bỏ qua các tiêu chuẩn yêu cầu bắt buộc phải có hầu cho các loại hàng hoá mà người ta đã quảng cáo đó có tác dụng thật cho những người nào sử dụng đến.

Thi-Thiên 138:1-2: Tôi sẽ hết lòng cảm tạ Chúa, Hát ngợi khen Chúa trước mặt các thần. Tôi sẽ thờ lạy hưởng về đền thánh của Chúa, cảm tạ danh Chúa vì sự nhân từ và sự chân thật (lễ thật) của Chúa; Vì Chúa đã làm cho Lời Chúa được tôn cao hơn cả Danh thánh Chúa.

Ma-thi-ơ 5:17-19: Các người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.

Hết thấy những người tin Chúa đều phải làm công việc như Đức Chúa Jêsus đã làm và đó là mạng lệnh của Đấng đã cứu chuộc chúng ta đã phán ra và trách nhiệm của người tin Chúa là phải vâng theo.

Giăng 14:12-18: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Hết thấy dân Y-sơ-ra-ên cũng như hết thấy những người tin Đức Chúa Jêsus Christ phải chứng minh mình là người kính sợ Chúa và công việc của người kính sợ Chúa là phải vâng phục hoàn toàn các mạng lệnh cùng các điều răn mà miệng Đức Giê-hô-va đã phán ra, vì Luật pháp của Đức Chúa Trời là sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người chúng ta.

Ma-thi-ơ 22:37-40: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người. Ấy là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết. Còn điều răn thứ hai đây, cũng như vậy: Người hãy yêu kẻ lân cận như mình. Hết thấy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra.

Đức Thánh-Linh đã tỏ ra cho các tội tở của Ngài các mạng lệnh mà Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ phải vâng phục và làm theo cách trọn vẹn, vì Luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường cứu rỗi loài người và các nguyên tắc thánh trong Luật pháp của Đức Chúa Trời là nền bền vững mà hết thấy những người tin Chúa phải vâng giữ và làm theo, hầu cho sự sống của họ được gây dựng vững vàng trên vầng Đá của các thời đại, như Đức Chúa Jêsus đã phán.

Lu-ca 6:46-49: Sao các người gọi ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo lời ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

Rô-ma 3:29-31: Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của dân Giu-đa sao? Há chẳng phải cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại ư? Phải, Ngài cũng là của dân ngoại nữa; Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm cho kẻ chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin, cũng làm cho kẻ không chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin nữa. Vậy, chúng ta nhân đức tin mà bỏ luật pháp hay sao? Chẳng hề như vậy! Trái lại, chúng ta làm vững bền luật pháp.

Rô-ma 4:1-14: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần

linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thấy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài cũng như cho các Hội-Thánh thật của Ngài phải làm cho muôn dân trở nên môn đồ Ngài và hết thấy những người tin Chúa phải tái sanh tâm linh mình:

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Giăng 3:5-8: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với tiên tri Ê-xê-chi-ên cũng như phán với những người được chọn làm tôi tớ Ngài, sẽ được Đức Thánh-Linh xúc dầu trong thời kỳ sau rốt này, phải dạy Luật pháp cùng với những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh để dắt dẫn dân sự của Ngài vào trong các Lễ thật của Đức Chúa Trời.

Ê-xê-chi-ên 18:1-32: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy: Các người dùng câu tục ngữ nầy về đất Y-sơ-ra-ên, rằng: Cha ăn trái nho chua, mà con ghê răng, câu đó có nghĩa gì? Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, các người sẽ không cần dùng câu tục ngữ ấy trong Y-sơ-ra-ên nữa. Nầy, mọi linh hồn đều thuộc về ta; linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, đều thuộc về ta; linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết. Nếu người nào là công bình, làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, không ăn trên núi, không ngược mắt trông các thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên, không làm nhục vợ kẻ lân cận mình, không lại gần đàn bà đang có kinh nguyệt; người mà không làm hại ai, trả của cầm lại cho kẻ mắc nợ, không cướp vật gì của ai, ban bánh cho kẻ đói, mặc áo cho kẻ trần truồng, không cho vay mà ăn lời, không lấy thêm, rút tay lại khỏi sự gian ác, theo lẽ thật mà xét đoán trong người nầy với người khác; noi theo luật lệ ta và vâng giữ mạng lệnh ta, ăn ở cách thật thà, thì người ấy là người công bình; chắc thật người sẽ sống, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Nếu người đã sanh con là trộm cướp, làm đổ máu, làm điều nào trong những điều ác đã nói trên kia, chẳng làm điều nào trong những điều thiện đã nói trên kia, nhưng đã ăn trên núi, làm nhục vợ kẻ lân cận mình, làm hại kẻ nghèo nàn thiếu thốn, cướp vật gì của ai, và không trả của cầm, ngược mắt trông các thần tượng và phạm sự gớm ghiếc, cho vay ăn lời và lấy thêm, thì đứa con đó sẽ sống không? Không nó sẽ không sống! Vì nó đã phạm mọi sự gớm ghiếc ấy, chắc thật nó sẽ chết, và máu nó sẽ ở trên nó. Nhưng, nếu người ấy sanh con trai, con thấy mọi sự tội cha mình đã phạm, thì lo sợ, không làm điều chi giống như vậy hết; nếu con ấy không ăn trên núi, nếu nó không ngược mắt trông thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên, nếu nó không làm nhục vợ kẻ lân cận mình, nếu nó không làm hại ai, nếu nó không lấy của cầm và không cướp vật gì của ai, nhưng nó ban bánh cho kẻ đói, và mặc áo cho kẻ trần truồng; rút tay lại khỏi hại kẻ nghèo, không đòi lời lãi và lấy thêm, vâng giữ mạng lệnh ta và noi theo luật lệ ta, thì đứa con ấy sẽ không chết vì sự gian ác cha nó, mà chắc nó sẽ sống. Còn như cha nó đã dùng sự hung bạo ức hiếp, và phạm sự trộm cướp đối với anh em mình, đã làm điều không lành giữa dân sự mình, nầy, chính nó sẽ chết trong sự gian ác mình. Các người còn nói rằng: Làm sao đứa con không mang sự gian ác của cha nó? Ấy là đứa con đã làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật; ấy là nó đã giữ hết thấy luật lệ ta và làm theo; chắc thật nó sẽ sống. Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết. Con sẽ không mang sự gian ác của cha và cha không mang sự gian ác của con. Sự công bình của người công bình sẽ được kể cho mình, sự dữ của kẻ dữ sẽ chất trên mình. Song nếu kẻ dữ xây bỏ hết thấy tội mình đã phạm, nếu nó giữ mọi luật lệ ta, và nếu nó làm theo luật pháp và hiệp

với lễ thật, chắc thật nó sẽ sống và không chết đâu. Không có một tội nào nó đã phạm sẽ bị nhớ lại nghịch cùng nó; nó sẽ sống vì cơ sự công bình nó đã làm. Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ta há có vui chút nào về sự chết của kẻ dữ sao? há chẳng thà vui về sự nó xây bỏ đường lối mình và nó sống sao? Nhưng nếu kẻ công bình xây bỏ sự công bình của mình, nếu nó phạm sự gian ác, nếu nó bắt chước mọi sự gồm ghiếc mà kẻ dữ tự làm, thì nó sẽ sống không? Không có một việc công bình nào nó đã làm sẽ được nhớ lại; vì cơ sự phạm pháp mà nó đã làm, và tội lỗi nó đã phạm, nên nó sẽ chết trong đó. Các người lại nói rằng: Đường lối của Chúa là không bằng phẳng! Vậy, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe: Đường lối của ta há không bằng phẳng sao? Há chẳng phải đường lối của các người là không bằng phẳng sao? Nếu kẻ công bình xây bỏ sự công bình mình, nếu nó phạm sự gian ác, và nếu nó vì cơ ấy mà chết; ấy là vì tội ác nó đã phạm mà nó chết. Nếu kẻ dữ xây bỏ sự dữ mình đã phạm, nếu nó làm theo luật pháp và hiệp với lễ thật, thì nó sẽ cứu linh hồn mình cho được sống. Vì nó suy xét và xây bỏ mọi sự phạm pháp mình đã làm, chắc thật nó sẽ sống và không chết đâu. Nhưng mà nhà Y-sơ-ra-ên nói rằng: Đường lối của Chúa là không bằng phẳng. Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên có phải là đường lối của ta không bằng phẳng sao? Há chẳng phải đường lối của các người là không bằng phẳng sao? Vậy nên Chúa Giê-hô-va phán rằng: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta sẽ đoán xét các người, mỗi người theo việc làm của nó. Hãy trở lại và xây bỏ mọi sự phạm pháp của các người; vậy thì sự gian ác không trở nên cơ hư nát cho các người. Hãy liệng xa các người mọi sự phạm pháp mà tự mình đã làm. Hãy làm cho mình lòng mới và thần mới; vì, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, làm sao mà các người muốn chết? Chúa Giê-hô-va phán rằng: Thật vậy, ta không vui đâu về sự chết của kẻ phải chết, vậy các người hãy xây lại, mà được sống!

Khi chúng ta nhìn vào danh xưng của kẻ phản bội Đức Chúa Jêsus Christ, chúng ta thấy hấn mang tên là Giu-đa, nghĩa là kẻ thờ phượng Chúa, kẻ ngợi khen Chúa, nhưng họ của hấn là Ích-ca-ri-ốt (nguyên văn là chữ קִרְיָאֵת-Qeryowth, số 7152 ra từ chữ קָרָה-qarah, số 7136 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *dân thành thị, Kerioth một thành của dân Mô-áp, cuộc chạm trán, cuộc độ sức, sự phải xảy ra, đáy thấp nhất, sàn nhà*;

Lời Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống và trong hàng ngũ những người tin Chúa thì không phải hết thấy mọi người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình thì đều sẽ được trở nên người mới theo ảnh tượng của Đấng Christ. Vì theo mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ thì hết thấy những người tin Chúa phải trở nên người mới, nghĩa là người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời để noi theo Luật pháp đó mà nhận biết tội lỗi mình và người tin Chúa phải có trách nhiệm làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời để được sự sạch tội, hầu cho tâm linh người ấy được đến với Đấng Christ mà được tái sinh bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh và Lễ thật, là điều chỉ có thể xảy ra khi người tin Chúa được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha mà người ấy nhận được Giao-ước mới, nghĩa là qua Đức Jêsus Christ, Đấng trung bảo mà người tin Chúa được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa ban cho những người nào tin cậy nơi Danh của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.

Hê-bơ-rơ 8:1-10: Đại ý điều chúng ta mới nói đó, là chúng ta có một thầy tế lễ thượng phẩm, ngồi bên hữu ngai của Đấng tôn nghiêm trong các tầng trời, làm chức việc nơi thánh và đền tạm thật, bởi Chúa dựng lên, không phải bởi một người nào. Phàm thầy tế lễ thượng phẩm đã được lập lên là để dâng lễ vật và hi sinh; vậy thì Đấng nầy cũng cần phải dâng vật gì. Nếu Ngài còn ở thế gian, thì Ngài chẳng phải là thầy tế lễ, vì ở thế gian có những thầy tế lễ dâng lễ vật theo luật pháp dạy, và giữ sự thờ phượng, sự thờ phượng đó chẳng qua là hình và bóng của những sự trên trời mà thôi, cũng như khi Môi-se gần dựng đền tạm, thì Đức Chúa Trời phán bảo rằng: Hãy cẩn thận, làm mọi việc theo như kiểu mẫu đã chỉ cho người tại trên núi. Nhưng thầy tế lễ thượng phẩm chúng ta đã được một chức vụ rất tôn trọng hơn, vì Ngài là Đấng trung bảo của giao ước tốt hơn, mà giao ước ấy lập lên trên lời hứa tốt hơn. Vì nếu ước thứ nhất không thiếu gì, thì chẳng có chỗ nào lập ước thứ hai. Vả, trong những lời nầy thật có ý trách, là lời Đức Chúa Trời phán cùng dân Giu-đa rằng: Chúa phán: kìa, nhật kỳ đến, khi đó ta sẽ cùng nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa lập một ước mới, không phải như ước ta đã lập với tổ tiên chúng nó, trong ngày ta cầm tay họ dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Vì họ không bền giữ lời ước ta, nên ta không đoái xem họ, ấy là lời Chúa phán. Chúa lại phán: Nầy là lời ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó: Ta sẽ để luật pháp ta trong trí họ và ghi tạc vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, họ sẽ làm dân ta.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 10 trên như sau: **For this^{G3778} is the covenant^{G1242} that I will make^{G1303} with the house^{G3624} of Israel^{G2474} after^{G3326} those^{G1565} days^{G2250}, saith^{G3004} the Lord^{G2962}; I will put^{G1325} my laws^{G3551} into^{G1519} their mind^{G1271}, and write^{G1924} them in their hearts^{G2588}; and I will be to them a God^{G2316}, and they shall be to me a people^{G2992}:**

Có nghĩa là: *Đức Giê-hô-va phán, vì này là Giao-ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó, Ta sẽ đặt Luật pháp ta vào trong tâm trí của họ và ghi chúng vào trong lòng của họ, và ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ và họ sẽ là dân Ta.*

Chữ **luật pháp** chép trong câu 10 trên, đó là chữ νόμος - **nomos**, số 3551 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Năm sách trong Luật pháp của Môi-se.*

Câu 10 này được chép lại từ sách Giê-rê-mi 31:33: **Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta.**

Chữ **luật pháp** được chép trong câu 33 trên, đó là chữ תּוֹרָה - **towrah**, số 8451 ra từ chữ יָרָה - **yarah**, số 3384 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *các sách trong Luật pháp của Môi-se, sự chỉ dẫn, sự truyền nguyên tắc cho, để quăng, để ném, để bắn tên, để mưa, để đổ nước ra, để dạy dỗ, để trình bày ra, để quăng lưới;*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán về Danh Ngài là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu và như vậy, Luật pháp của Đức Giê-hô-va hằng còn với Ngài và chính Đức Giê-hô-va sẽ ghi tạc Luật pháp này, cả văn tự và lễ thật vào trong lòng, trong trí của những người thuộc về Ngài và ngay từ lúc ban đầu, trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i, Đức Giê-hô-va đã phán cho dân Y-sơ-ra-ên biết mục đích của việc Ngài ban luật pháp cho họ, đó là thông qua quyền phép của luật pháp này mà dân Y-sơ-ra-ên sẽ được nên một dân thánh và một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-va, mà chức vụ thầy tế lễ trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là luật sự, và văn phòng luật sư.

Chức vụ của thầy tế lễ thuộc linh và cũng là chức vụ luật sư trong Nước Đức Chúa Trời đã được tỏ ra qua chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, như đã được chép trong sách tiên tri Ê-sai, đoạn 53, đó là:

Ê-sai 53:11-12: Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tôi tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bất với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Ma quỷ biết rõ quyền phép của chức vụ thầy tế lễ này, nên chúng đã tìm cách giết Con một của Đức Chúa Trời và nó không chỉ muốn giết Đức Chúa Jêsus Christ, mà nó còn muốn làm vô hiệu giá trị của Lời Đức Chúa Trời nữa, qua việc nó khiến cho những người ham muốn các chức danh hư không của thế gian này mà tự ý nhảy vào nhà của Đức Chúa Trời mà trở thành thành quân trộm cướp.

Ma quỷ biết Giê-hô-va Đức Chúa Trời là nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy dẫy ân huệ và thành thực, ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội trọng, và tội lỗi; nhưng chẳng kể kẻ có tội là vô tội, và nhân tội tổ phụ phạt đến con cháu trải ba bốn đời, nên nó đã tìm cách che giấu tiêu chuẩn thánh của chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời khỏi tâm trí của những người tin Chúa, thay vào đó là nó khiến người ta chú ý vào tình yêu thương của Đức Chúa Trời mà bỏ qua các tiêu chuẩn thánh khiết và công bình của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se và ngay cả khi Đức Chúa Jêsus đã phán mạng lệnh của Ngài về việc Ngài đến để cho Luật pháp của Đức Chúa Trời được vững lập, thì ma quỷ cũng lừa dối người ta qua những hạn chế của ngôn ngữ mà người ta dịch thuật Kinh-Thánh, khiến người ta hiểu sai ý nghĩa các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán.

Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự đó, nhưng trong sự Mưu Luận mà Ngài đã cho phép những sự này được xảy ra để tuyển chọn trong hết thảy những người miệng nói tin Ngài và tin vào Danh của Con một Ngài, xem ai thật sự là người kính sợ Danh Ngài và có lòng tôn trọng các mạng lệnh của Ngài.

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt không phải chỉ là một kẻ duy nhất phản bội Đức Chúa Jêsus Christ mà trong những ngày sau rốt này, có rất nhiều kẻ mang danh là người tin Chúa cũng sẽ vì danh vọng, vì chức vụ, vì lợi dơ bẩn, mà phản bội Đức Chúa Jêsus Christ.

Những người tự ý nhảy vào chức vụ rao giảng Tin-Lành mà không được chính Đức Thánh-Linh chỉ định,

không được Ngài chứng nhận, không được Ngài xúc dầu cho để thi hành chức vụ, thì những kẻ đó là quân trộm cướp. Vì Đức Thánh-Linh là Thánh-Linh của Đấng Christ, chính Ngài là Đấng đã lập Hội-Thánh của Ngài trên đất này và chính Ngài đang cai trị Hội-Thánh của Ngài cho đến kỳ Ngài sẽ cất Hội-Thánh của Ngài lên chốn không trung để hội hiệp với Đức Chúa Jêsus Christ, trong ngày Đức Chúa Jêsus Christ trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng.

Đức Thánh-Linh là Đức Chúa Cha toàn năng, Ngài không cần phải có những người đại diện Ngài để lập ra các trường thần đạo để nhờ các trường đó mà tạo ra những người có thể đứng giảng Tin-Lành, như Ngài đã phán trước về những người sẽ được Thần của Ngài ngự trên, để thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời trên đất này mà cứu rỗi muôn dân.

Xa-cha-ri 4:1-14: **Đoạn, thiên sứ nói cùng ta trở lại, đánh thức ta, như một người đương ngủ bị người ta đánh thức. Người nói cùng ta rằng: Người thấy gì? Ta đáp rằng: Tôi nhìn xem, kìa một cái chơn đèn bằng vàng cả, và một cái chậu trên chót nó, nó có bảy ngọn đèn; có bảy cái ống cho mỗi ngọn đèn ở trên chót nó. Ở kề bên lại có hai cây ô-li-ve, một cây ở bên hữu cái chậu, và một cây ở bên tả. Bấy giờ ta cất tiếng nói cùng thiên sứ đương nói với ta như vậy: Hỡi chúa tôi, những điều nầy là gì? Thiên sứ nói cùng ta đáp rằng: Người không biết những điều nầy là gì sao? Ta nói: Thưa chúa! tôi không biết. Người đáp lại rằng: Đây là lời của Đức Giê-hô-va phán cho Xô-rô-ba-bên rằng: Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Hỡi núi lớn, người là ai? Ở trước mặt Xô-rô-ba-bên người sẽ trở nên đồng bằng. Nó sẽ đem đá chót ra; sẽ có tiếng kêu rằng: Xin ban ơn, ban ơn cho nó! Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Tay Xô-rô-ba-bên đã lập nền nhà nầy, thì tay nó cũng sẽ làm xong; và người sẽ biết rằng Đức Giê-hô-va vạn quân đã sai ta đến cùng các người. Vì ai là kẻ khinh dể ngày của những điều nhỏ mọn? Bảy con mắt Đức Giê-hô-va trải đi qua lại khắp đất, sẽ vui mà xem thấy dây chuẩn mực ở trong tay Xô-rô-ba-bên. Ta bèn đáp lại cùng người rằng: Hai nhánh ô-li-ve ở bên hữu và bên tả chân đèn là gì? Ta lại cất tiếng nói cùng người lần thứ hai mà rằng: Hai nhánh ô-li-ve ở kề bên hai ống vòi vàng, có dầu vàng chảy ra, là gì? Người đáp rằng: Người không biết những điều đó là gì sao? Ta nói: Thưa chúa, tôi không biết. Người bèn nói rằng: Ấy là hai người chịu xúc dầu, đứng bên Chúa của cả đất.**

Xô-rô-ba-bên là ai mà Đức Giê-hô-va đã phán các Lời diệu kỳ này cho người?

Xô-rô-ba-bên chính là Sết-ba-xa, một quan trưởng của dân Giu-đa, là người đã bị bắt làm phu tù sang Ba-by-lôn trong đời Nê-bu-các-nết-xa, nhưng khi Đức Giê-hô-va dùng vua Sy-ru giải phóng cho dân Giu-đa được trở về xây lại đền thờ cho Đức Giê-hô-va tại thành Giê-ru-sa-lem, thì trong số những người được trở về Giê-ru-sa-lem đó có Xô-rô-ba-bên.

E-xơ-ra 1:1-11 & E-xơ-ra 2:1-2: **Năm thứ nhất đời Si-ru, vua nước Phe-rơ-sơ trị vì, Đức Giê-hô-va muốn làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã cậy miệng Giê-rê-mi mà phán ra, nên Ngài cảm động lòng Si-ru, vua Phe-rơ-sơ tuyên truyền trong khắp nước mình, và cũng ra sắc chỉ rằng: Si-ru, vua Phe-rơ-sơ, nói như vậy: Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban các nước thế gian cho ta, và chính Ngài có biểu ta xây cất cho Ngài một đền thờ tại Giê-ru-sa-lem, trong xứ Giu-đa. Trong các người, phàm ai thuộc về dân sự Ngài, khá trở lên Giê-ru-sa-lem trong xứ Giu-đa, dâng cất lại đền thờ Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, vẫn ngự tại Giê-ru-sa-lem. Nguyện Đức Chúa Trời người ấy ở cùng người! Hễ dân Giu-đa còn sót lại, mặc dầu ở đâu, thì bốn dân của nơi họ ở, phải tiếp trợ họ bằng bạc, vàng, của cải, súc vật, không kể những của lễ lạc hiến về đền của Đức Chúa Trời ở tại Giê-ru-sa-lem. Bấy giờ những trưởng tộc của Giu-đa và Bên-gia-min, những thầy tế lễ, và người Lê-vi, cả thấy những người nào Đức Chúa Trời cảm động lòng có ý đi lên xây cất đền thờ của Đức Giê-hô-va tại Giê-ru-sa-lem, bèn trở dậy. Các người lân cận chúng đều tiếp trợ chúng, cho những vật bằng bạc, bằng vàng, của cải, súc vật, và những vật quý báu, bất kể các của lạc hiến khác. Vua Si-ru cũng trả lại những khí dụng của đền thờ Đức Giê-hô-va, mà Nê-bu-cát-nết-sa đã đem đi khỏi Giê-ru-sa-lem và để trong đền thờ của thần người. Si-ru, vua Phe-rơ-sơ, truyền Mít-rê-đát, người thủ quỹ, lấy các khí dụng ấy ra, đếm và giao cho Sết-ba-xa, quan trưởng của Giu-đa. Nầy là số của các khí dụng ấy: ba mươi cái chậu vàng, ngàn cái chậu bạc, hai mươi chín con dao, ba mươi cái chén vàng, bốn trăm mười cái chén bạc thứ hạng nhì, một ngàn cái khí dụng khác. Hết thấy những khí dụng bằng vàng và bạc số là năm ngàn bốn trăm cái. Khi những người bị bắt làm phu tù ở Ba-by-lôn được dẫn về Giê-ru-sa-lem thì Sết-ba-xa (Xô-rô-ba-bên) đem lên luôn hết thấy**

vật ấy... Trong con cháu các dân tỉnh Giu-đa bị Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, bắt dẫn qua Ba-by-lôn, nầy những người bị đầy đó trở lên Giê-ru-sa-lem và xứ Giu-đa, mỗi người về trong thành mình, có Xô-rô-ba-bên (Sét-ba-xa), Giê-sua, Nê-hê-mi, Sê-ra-gia, Rê-ê-la-gia, Mạc-đô-chê, Binh-san, Mít-bạt, Biết-vai, Rê-hum và Ba-a-na dẫn dắt. Vậy, nầy là sổ dựng những người nam của Y-sơ-ra-ên.

Xô-rô-ba-bên trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **זְרַבְבָּל**-Zerubbabel, số 2216 ra từ chữ **זָרַב**-xarab, số 2215 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Hột giống được gieo tại Ba-by-lôn, được làm cho ẩm lại, được chọn lựa,*

Xô-rô-ba-bên là một trong những người dắt dẫn dân Giu-đa trở về Giê-ru-sa-lem để xây lại đền thờ cho Đức Giê-hô-va và chính người đã xây dựng lại bàn thờ và xây lại cái nền của đền Đức Giê-hô-va và Xô-rô-ba-bên là hình bóng về những người sẽ được chọn bởi Thần của Đức Giê-hô-va, dù những người đó vốn đã từng phải làm tội mọi cho tội lỗi, nhưng khi Thần của Đức Giê-hô-va ngự trên họ, thì những người đó sẽ được Chúa dùng để dựng lại những nơi đổ nát ngày xưa và sửa đường lại cho những người tin Chúa ở, như Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ê-sai mà phán trước vậy.

Ê-sai 58:11-14: Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tươi, như nước suối chẳng hề khô vậy. Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở. Nếu người ngựa giữ chân mình trong ngày Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh của ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình, bấy giờ người sẽ lấy Đức Giê-hô-va làm vui thích, ta sẽ làm cho người cưỡi lên các nơi cao trên đất, và lấy sản nghiệp của Gia-cóp, tổ phụ người, mà nuôi người; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không cần đến quyền thế nơi thế gian này hay là sức lực của loài người xác thịt mà xây dựng lại nhà của Ngài, và Đức Giê-hô-va cũng không bao giờ nhường sự vinh hiển của Ngài cho bất cứ một thần nào khác và sẽ không có một trường thần đạo nào có thể đảm nhiệm được công việc của Đức Thánh-Linh. Trong Kinh-Thánh không hề có một chữ nào nói về các tổ chức mà người ta sẽ gọi là trường thần đạo để Đức Thánh-Linh sẽ phải nhờ chúng mà tạo ra được những người làm tôi tớ của Ngài, vì Lời Chúa đã chép rằng: **Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.**

Hai cây Ô-li-ve được chép trong sách Xa-cha-ri đoạn 4:14 đó là nói về Mô-i-se và Ê-li, là hai người sẽ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cho phép trở lại sau khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ được cất về thiên đàng và lửa sẽ ra từ miệng của hai người này mà huỷ diệt kẻ thù nghịch.

Khải huyền 11:1-6: Bấy giờ có người ban cho tôi một cây lau giống như cây gậy, và biểu tôi rằng: Hãy đứng dậy đo đền thờ Đức Chúa Trời, bàn thờ, và những kẻ thờ lạy tại đó. Còn sân ngoài đền thờ thì hãy để nó ra ngoài, đừng đo làm chi; vì chỗ đó đã phó cho dân ngoại, họ sẽ giày đạp thành thánh đủ bốn mươi hai tháng. Ta sẽ cho hai người làm chứng ta mặc áo bao gai đi nói tiên tri trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. Hai người làm chứng ấy tức là hai cây ô-li-ve và hai chân đèn đứng trước mặt Chúa của thế gian. Nếu ai muốn làm hại hai người đó, thì có lửa ra từ miệng hai người thiêu nuốt kẻ thù nghịch mình: kẻ nào muốn làm hại hai người thì phải bị giết như vậy. Hai người có quyền đóng trời lại, để cho trời không mưa trong những ngày mình nói tiên tri; hai người lại có quyền biến nước thành huyết và khiến các thứ tai nạn làm hại trên đất, lúc nào muốn làm cũng được cả.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không cần năng lực của loài người xác thịt để làm công việc của Nước Đức Chúa Trời, nhưng chính Đức Thánh-Linh sẽ ngự trên những người được Ngài chọn lựa để làm công việc này và chính Đức Thánh-Linh sẽ tỏ ra các phép lạ cặp theo các Lời mà Ngài đã đặt trên môi miệng của các tôi tớ Ngài mà rao giảng ra, vì Ngài cùng làm việc với các tôi tớ của Ngài.

Ma-thi-ơ 26:14-16: Bấy giờ có một người trong mười hai sứ đồ, tên là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, đến tìm các thầy tế lễ cả, mà nói rằng: Các thầy bằng lòng trả cho tôi bao nhiêu đặng tôi sẽ nộp người cho? Họ bèn trả cho nó ba chục bạc. Từ lúc đó, nó tìm dịp tiện để nộp Đức Chúa Jê-sus.

Ngày sau rớt này, nhiều kẻ tham muốn danh chức cao quý mà chỉ có Đức Thánh-Linh cho phép người nào xứng đáng mới nhận được mà thôi, như Lời Chúa đã chép:

2 Ti-mô-thê 1:9-14: Ấy chính Chúa đã cứu chúng ta, đã gọi chúng ta bởi sự kêu gọi thánh, chẳng phải theo việc làm chúng ta, bèn là theo ý riêng Ngài chỉ định, theo ân điển đã ban cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ từ trước muôn đời vô cùng, mà bây giờ mới bày ra bởi sự hiện ra của Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa chúng ta, Ngài đã hủy phá sự chết, dùng Tin Lành phô bày sự sống và sự không hề chết ra cho rõ ràng. Ấy là vì Tin Lành đó mà ta đã được lập làm người giảng đạo, sứ đồ và giáo sư, ấy lại là cơ mà ta chịu khổ. Nhưng ta chẳng hề hổ thẹn vì biết ta đã tin Đấng nào, chắc rằng Đấng ấy có quyền phép giữ sự ta đã phó thác cho đến ngày đó. Hãy lấy lòng tin và yêu trong Đức Chúa Jêsus Christ mà giữ lấy mẫu mực của các sự dạy dỗ có ích, là sự con đã nhận lãnh nơi ta. Hãy nhờ Đức Thánh Linh ngự trong chúng ta mà giữ lấy điều phó thác tốt lành.

Hê-bơ-rơ 5:1-6: **Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hi sinh vì tội lỗi. Người đã bị vấy trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Và lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc.**

Những người dùng sức riêng mình để chiếm lấy các chức trọng trong hàng ngũ gọi là giáo phẩm đó, chẳng qua chỉ như là bong bóng xà phòng chứ họ không thể có được một quyền phép nào để có thể chống trả được tội lỗi và càng không thể thắng được ma quỷ, vì chính trong lòng của những người đó vẫn đang bị thần tượng đồng nhiều cầm họ làm tội mọi cho tội lỗi và hành vi khinhể quyền tể trị của Đức Thánh-Linh, khinhể các mạng lệnh của Đức Chúa Trời khiến họ trở thành tội đồ chứ không phải là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Những người như vậy chẳng có thể nào vào được sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, bởi vì họ đang hành động vật lộn với Đức Chúa Trời chứ không phải là hầu việc Đức Chúa Trời. Những người như vậy chẳng có thể đưa ra được một bằng chứng nào rằng họ đã được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho. Họ đã dùng sức riêng mình để hãm ép Nước Đức Chúa Trời trên chính cuộc đời của họ và ngăn trở Nước Đức Chúa Trời đến với những người tin Chúa nhưng vì thiếu sự hiểu biết mà rơi vào những cái bẫy của tổ chức mà không phải là Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ và vì cơ đó mà những người đó vốn đã mù lại bị những kẻ mù dẫn đường, thì làm thế nào họ có thể ra khỏi nơi tối tăm mà tới được nơi sáng láng lạ lùng của Đức Chúa Jêsus Christ? Những kẻ mù làm người dẫn đường đó đã chối bỏ Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, vì họ đã không để cho Đấng Christ làm Vua họ, thay vào đó là họ xưng các thầy dạy họ và bố thí cho họ được chức danh này chức danh kia trong tổ chức của họ và chính các tổ chức đó đã hãm ép công việc của Đức Thánh-Linh và những người mang danh là tin Chúa ở trong các tổ chức đó cũng không có được một bằng chứng nào chỉ ra rằng, tâm linh của họ đã được sự sống lại và họ càng không có được các bằng chứng chỉ ra rằng họ đã được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời hay là được đồng kế tự với Đấng Christ, là điều mà Kinh-Thánh đã chép rất rõ ràng:

Rô-ma 8:13-17: **Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đang còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.**

Những người lãnh đạo các tổ chức tôn giáo đó trả lương cho những người theo họ để trở thành những người làm công việc cho tổ chức của họ, chứ không phải là tôi tớ cho Đức Chúa Jêsus Christ. Những người đó thật như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt vậy, sẵn sàng vì lợi do bản mà nhận lấy những cái chức hữu danh vô thực, ngăn trở công việc của Đức Thánh-Linh và trở thành kẻ buôn linh hồn dân sự của Đức Chúa Trời.

Nếu bạn là người tin Chúa mà chỉ vì lợi nhuận, vì tiền bạc, vì những sự tham muốn cho xác thịt mình mà vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì ấy là bạn đang làm công việc của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt vậy.

Nếu bạn cố tình vi phạm ngày thánh của Đức Chúa Trời, coi thường sự cai trị của Đức Thánh-Linh, khinhể lời các tiên tri, khinhể các mạng lệnh mà chính Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng Ngài đến thế gian

này để làm cho vững lập, thì bạn đang làm công việc của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.

Nếu bạn là người tin Chúa mà ăn cắp các phần mười của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, ấy là bạn đang làm công việc của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.

Nếu bạn không sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời và không tôn cao Luật pháp ấy và nếu bạn không dạy người ta làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì bạn đang làm công việc của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt vậy.

Người ta có thể không thấy bạn bán Chúa Jêsus lấy ba mươi miếng bạc như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã làm, nhưng ma quỷ sẽ đưa bạn ra toà án của Đức Chúa Trời và chúng sẽ vui mừng vì sẽ được quyền trừng phạt bạn, vì chúng được phép cai trị và cầm tù bạn, vì bạn đã nghe theo sự lừa dối của chúng mà phản bội Lời của Đức Chúa Trời (mà danh của Đức Chúa Jêsus là Lời Đức Chúa Trời).

Chính hành vi phạm tội của những người tin Chúa mà lại không vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời và không làm theo các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, ấy là bạn đã bán Đức Chúa Jêsus vậy, nhưng Ngài sẽ không bị bắt làm tôi mọi cho ma quỷ mà chính bạn đã từ chối Ngài và Ngài sẽ không ở với bạn nữa, vì chính bạn đã bán Đấng cứu chuộc mình, để bạn không làm kẻ hầu việc Ngài nữa và bây giờ, chính bạn lại trở thành tôi mọi cho ma quỷ, như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã phản bội Chúa, để rồi hẳn phải chết một cách nhục nhã và con cái của nó bị sự rửa sả cai trị, như Kinh-Thánh đã chép.

Thi-Thiên 109:1-19: Hỡi Đức Chúa Trời mà tôi ngợi khen, xin chớ nín lặng. Vì miệng kẻ ác và miệng kẻ gian lận há ra nghịch tôi: Chúng nó nói nghịch tôi bằng lưỡi láo xược. Vây phủ tôi bằng lời ghen ghét, và tranh đấu với tôi vô cớ. Vì tình thương của tôi, chúng nó lại trở cừu địch tôi; Nhưng tôi chỉ chuyên lòng cầu nguyện. Chúng nó lấy dữ trả lành, lấy ghét báo thương. Hãy đặt một kẻ ác cai trị nó, cho kẻ cừu địch đứng bên hữu nó. Khi nó bị đoán xét, nguyện nó ra kẻ có tội, và lời cầu nguyện nó bị kể như tội lỗi. Nguyện số các ngày nó ra ít. Nguyện kẻ khác chiếm lấy chức phận nó đi. Nguyện con cái nó phải mồ côi, và vợ nó bị góa bụa. Nguyện con cái nó hoang đàng và ăn mày, phải đi xin ăn xa khỏi nhà hoang của chúng nó. Nguyện chủ nợ tận thủ mọi vật nó có. Kẻ ngoại cướp lấy huê lợi về công lao nó. Nguyện chẳng ai làm ơn cho nó, không ai có lòng thương xót con mồ côi nó. Nguyện dòng dõi nó bị diệt đi, tên chúng nó bị xóa mất trong đời kế sau. Nguyện sự gian ác tổ phụ nó bị nhắc lại trước mặt Đức Giê-hô-va; Nguyện tội lỗi mẹ nó không hề bồi bổ được. Nguyện các tội ác ấy hằng ở trước mặt Đức Giê-hô-va, để Ngài cất kỷ niệm chúng nó khỏi đất; Bởi vì người không nhớ làm ơn, song bắt bớ người khốn cùng thiếu thốn, và kẻ có lòng đau thương, đáng giết đi. Nó ưa sự rửa sả, sự rửa sả bèn lâm vào nó; Cũng không thích chúc phước; phước bèn cách xa nó. Nó cũng mặc mình bằng sự rửa sả khác nào bằng cái áo; Sự rửa sả chun thấm vào thân nó như nước, vô xương cốt như dầu. Nguyện sự rửa sả vì nó làm như cái áo để đắp mình, như cái đai để thắt lưng luôn luôn.

Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta bị tổn thương bởi những kẻ tham muốn danh chức hư không của đời này, mà Kinh-Thánh gọi những sự tham muốn đó là sự thờ lạy thần tượng hư không vậy.

Khải huyền 2:18-29: Người cũng hãy viết thư cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-rơ rằng: Nầy là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mắt như ngọn lửa, và chân như đồng sáng: Ta biết công việc người, lòng thương yêu người, đức tin người, sự hầu việc trung tín người, lòng nhịn nhục người, và công việc sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. Nhưng điều ta trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, người nữ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi tớ ta, đặt rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng. Ta đã cho nó thì giờ để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều tà dâm nó! Nầy, ta quăng nó trên giường đau đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mà không ăn năn việc làm của nó, thì ta cũng quăng vào tai nạn lớn. Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại. Nhưng, với các người là kẻ khác ở tại Thi-a-ti-rơ, chưa từng nhận lấy đạo đó và chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan, như chúng vẫn nói, thì ta phán dặn rằng ta không gán cho các người gánh nặng khác. Chín các người khá bền giữ những điều mình đã có, cho tới chừng ta đến. Kẻ nào thắng, và giữ các việc của ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các nước: kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. Ta sẽ cho kẻ ấy ngôi sao mai. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

VĂN CHÁU